УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовао комисију: Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, 24. јануара 2018. године

Одлуком од 24. јануара 2018. на седници Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта мср Иване Којић и теме докторске дисертације под називом “ **Конгрес руских емигрантских новинара и писаца у Београду 1928: узроци и последице**“.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:

    1. др Корнелија Ичин, редовни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду, научна област: русистика, 2009.
    2. др Бобан Ћурић, доцент Филолошког факултета Универзитета у Београду, научна област: русистика, 2013.
    3. др Драгиња Рамадански, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, научна област: русистика, 2014.

II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Мср Ивана Којић (рођена Мрђа) рођена је 27. новембра 1987. у Београду, где је завршила основну школу и гимназију. Студије на Катедри за славистику (руски језик и књижевност) Филолошког факултета у Београду завршила је 2010. године. Мастер рад под називом *Преписка Александра Белића са руским писцима-емигрантима (Мерешковским, Вас. Немирович-Данченком и Буњином)* одбранила је на Филолошком факултету у Београду 2012. године. За овај рад је добила награду Фонда „Проф. Радмила Милентијевић“.

Од 2011. године мрс Ивана Којић запослена је у Руском центру на Филолошком факултету као библиотекар и стручни сарадник, где се усрдно стара о културним, научним и просветним активностима центра. Мср Ивана Којић се истакла и као аутор више запажених публикација архивских материјала на руском језику у домаћој и страној научној периодици. Она је такође аутор приређене књиге преписке Александра Белића са руским емигрантима на руском језику, с којом је имала презентацију у Моксви у Дому руске емиграције „А. Солжењицин“ 2016. Тренутно је ангажована на потпројекту САНУ „Александар Белић и руска емиграција у Београду између два рата“.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

<u>Монографија</u>:

1. *От чужих к своим. Письма выдающихся представителей русской интеллигенции*

начала XX века Александру Беличу, Логос, Белград, 2016. (соавторство с Н. Благоевичем и А. Мичич).

Студије:

1. Письма Константина Бальмонта Александру Беличу, *Новый журнал*, No. 268, Њу-Јорк, 2012, стр. 232-241.
2. Письма Д. С. Мережковского Александру Беличу, *Новый журнал*, No. 269, Њу-Јорк, 2012, 94-108.
3. Переписка Василия Немировича-Данченко с Александром Беличем, *Русское зарубежье и славянский мир: сборник трудов*, Славистичко друштво Србије, Београд, 2013, стр. 527-544.
4. Сусрет двеју песникиња, *Поетика*, бр. 7-9, 2013, стр. 213-223.

Прикази:

1. Поэтика Андрея Платонова. Сборник 1. На пути к Ювенильному морю“, Филологический факультет, Белград, 2013, 214 стр., *Зборник Матице српске за славистику*, бр. 85, Нови Сад, 2014, стр. 244-246.

Учешће на конференцијама:

1. Русское зарубежье и славянский мир, Београд, 2012 (рад: Переписка Василия Немировича-Данченко с Александром Беличем=.

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат мср Ивана Којић испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА
НАПОМЕНА:

За ментора је предложена др Корнелија Ичин, редовни професор Филолошког факултета у Београду, Катедра за славистику.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

Приређени рукописи:

1. Евгений Аничков, *Пьесы. Рассказы. Статьи,* Белград 2015, 284 стр. (дешифровање и припрема руског текста, предговор); 2. издање: Евгений Аничков, *Пьесы. Рассказы. Статьи,* Белград 2017, 264 стр. (дешифровање и припрема руског текста, предговор).
2. Сергей Смирнов, *В плену у цареубийц*, Белград 2015, 430 стр. (дешифровање и припрема руског текста, предговор, коментари); 2. издање: Сергей Смирнов, *В плену у цареубийц*, Белград 2016, 386 стр. (дешифровање и припрема руског текста, предговор, коментари).
3. Юрий Ракитин, Дневниковые записи 1924-1937 годов, Белград 2018, 328 стр. (општа редакција).

Студије:

1. Арлекинада "Возмездия страшный час" Е. Аничкова, *Toronto Slavic Quarterly*, № 14, 2005.
2. Забытый рассказ Евгения Аничкова "Деловой день", *Филолошки преглед*, 1, 2006, стр. 191–197.
3. "Самое главное" Н.Евреинова в постановке Ю.Ракитина, *Зборник Матице српске за сценску уметност и музику*, № 34-35, Нови Сад 2006-2007, 127-133. (ERIH, ESCI)
4. Assimilation = Slavery: The City of Truth by Lev Lunts, *Wiener Slawistischer Almanach*, 68, 2011, стр. 137–147. (ERIH)
5. Петроград в 1919 году в воспоминаниях Ольги Ивановны Вендрих // *Русское зарубежье и славянский мир*, Белград 2013, 75-92.
6. Кирилл Федорович Тарановский – русский серб, исследователь славянского стиха // *Сербско-русский круг*, Москва 2013/2014, стр. 270–277.
7. Наталија Гончарова и руски балетски експеримент // *Часопис „Руски архив“ (1928–1937) и култура руске емиграције у Краљевини СХС/Југославији*. Зборник радова, Београд 2015, стр. 195–205.

Комисија сматра да др Корнелија Ичин монографијама и студијама о наслеђу руске емиграције у Србији испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област руска кеижевност, архивистика и култура.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. **формулације назива тезе (наслова)**

   Комисија закључује да је радни назив тезе „Конгрес руских емигрантских новинара и писаца у Београду 1928: узроци и последице“ прикладан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. **предмета (проблема) истраживања**

Један од крупних историјских догађаја који мењају историју, политички тренутак и правац, културне токове, међудржавне односе, али изнад и пре свега имају сложен и снажан утицај на животе обичних људи јесте Октобарска револуција у Русији. Она је изазвала потрес невероватних размера, не само у руском друштву већ и у европској и светској историји и друштвено-политичком поретку XX века. Грађански рат у Русији завршен је вишемилионском емиграцијом поражене стране, „беле армије“ и присталица свргнутог царског режима. На тај начин, Европу је запљуснуо талас руских избеглица, махом веома образованих људи (професора, доктора, уметника, филозофа, књижевника итд.), који су се трудили да у новој средини организују живот тако да сачувају свој национални идентитет, верујући у идеју повратка у Отаџбину.Наша земља, као вековни пријатељ руског народа, прихватила је сразмерно велики број емиграната и настојала је да се према њима опходи како доликује, што често није био случај у другим, много богатијим и развијенијим државама. Познате су чињенице да су руски емигранти у Европи често били принуђени на рад испод професионалног и стручног нивоа, радећи послове које домаће становништво није желело да ради. Тако су руски официри, наставници, трговци у европским престоницама радили као чувари, таксисти, продавци новина. То није било правило, али ни усамљени случај.

Са друге стране, у Београду и другим крајевима Краљевине Срба, Хрвата и

Словенаца, а касније Краљевине Југославије, руски емигранти примљени су срдачно и топло, а пре свега човечно. Највећу улогу у организовању живота руских избеглица код нас имали су Краљ Александар Карађорђевић и академик и професор Александар Белић. Краљ је био руски ђак и био је веома привржен руској царској породици, стога не чуди његова спремност и ангажовање око помоћи руским избеглицама. Александар Белић је након доласка руских емиграната у Србију и формирања Државне комисије за помоћ руским избеглицама (на чијем челу је Белић био од 1927. године) постао једна од главних личности у животу руске емиграције. Он је неуморно радио на организацији помоћи избеглицама, учествовао је у формирању бројних руских научних, хуманитарних и културних институција и био је један од главних организатора Конгреса руских научника у емиграцији и Конгреса руских новинара и писаца у емиграцији (Београд, јесен 1928).

Поменути Конгрес руских новинара и писаца у емиграцији био је заиста упечатљив догађај, јер су се у Београду 1928. године окупили великани руског пера, попут Дмитрија Мерешковског и Зинаиде Гипијус, Бориса Зајцева, Александра Куприна, Јевгенија Чирикова, Василија Немирович-Данченка и других. Тих дана Београд је постао престоница европске културе, дневна штампа извештавала је о Конгресу, новинари су правили интервјуе са учесницима, биле су организоване бројне књижевне вечери, кружоци, конференције за јавност.Краљ Александар Карађорђевић одликовао је поједине учеснике Конгреса орденом Светог Саве Iи II степена, што довољно говори о степену важности који је овај књижевни скуп уживао у нашој престоници. Међутим, значај Конгреса није био само његова масовност и велика популарност појединих учесника, већ управо чињеница да су се на једном месту окупили представници руске заграничне књижевности без обзира на њихове различитости, политичка убеђења и међусобне несугласице. Конгрес је, стога, био важан као место помирења и постављања камена темљца за будућност руске културе у емиграцији. Главни резултат Конгреса билоје оснивање Руског културног комитета, односно Издавачке комисије, која је основана исте 1928. године,а бавила се публиковањем како руских класика, тако и нових дела руских емигрантских писаца.

Конгрес руских новинара и писаца у емиграцији оставио је трага не само у књижевним круговима, утицај овог знаменитог догађаја осећао се и у другим сферама културе, како руске, емигрантске, тако и домаће, српске. Као пример навешћу податак да је на јесен 1928. године, након завршетка Конгреса, на сцени београдског Народног позоришта изведена драма Дмитрија Мерешковског „Царевић Алексеј“, редитељ Јуриј Ракитин.Такође, у годинама након Конгреса руских новинара и писаца у емиграцији велики број руских научника и књижевника, емиграната који су живели широм Европе, посећивали су Београди Србију држећи предавања и књижевне вечери. Тако је, на пример, руски песник Константин Баљмонт, не успевши да дође на Конгрес, већ на пролеће 1929. године посетио нашу земљу и одржао циклус веома посећених предавања. А таквих примера „оживљавања“ Београда касних двадесетих и раних тридесетих година XX века у културно-уметничком смислу није било мало.

Докторска дисертација ће се базирати на архивској грађи београдских и московских архива, пре свега на материјалима Архива Српске академије наука и уметности у Београду, у коме се чува драгоцени Фонд Александра Белића. Документа из овог фонда недовољно су истражена, посебно имајући у виду да је велики број докумената на руском језику.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је приложио библиографију од 40-ак библиографских јединица релевантних за

истраживање.

ИЗВОРИ

1. Фонд Александра Белића, Архив Српске академије наука и уметности, Београд.
2. Фонд Краљев двор, Архив Југославије, Београд.
3. Фонды личного происхождения, Российский государственный архив литературного искусства, Москва.

ЛИТЕРАТУРА

1. Агеносов В.В, Литература русского зарубежья, Терра Спорт, Москва, 1998.
2. Антанасијевић Н. Ирина, *Руска емиграција на Балкану: Проблем разумевања и културне интеракције*, Зборник радова Филозофског факултета XLIV(2)/2014.
3. Арсеньев Алексей, *Русская эмиграция в Сремских Каловцах*, Мало историјско друштво, Нови Сад, Сремски Карловци, 2013.
4. Арсеньев Алексей, *У излучины Дуная: очерки жизни и деятельности русских в Новом Саду*, Русский путь, Москва, 1999-
5. Бойд Брайман, Владимир Набоков – русские годы, Издательство Симпозиум, Санкт Петербург, 2010.
6. *В поисках лучшей доли. Российская эмиграция в странах Центральной и Юго-Восточной Европы (второя половина XIX – первая половина XX в.)*, Индрик, Москва, 2009.
7. Ђурић Остоја, *Руска литерарна Србија 1920-1941*, Дечје новине, Горњи Милановац, 1990.
8. Đurić Ostoja, Ruski emigrantski književni kružoci u Beogradu (1920-1940), Савременик, Год. 30, књ. 60, бр. 8/9 (1984), Београд, str. 218-244.
9. Зверев Алексей, *Повседневная жизнь русского литературного Парижа 1920-1940*, Молодая гвардия, Москва, 2011.
10. Јовановић Мирослав, *Досељавање руских избеглица у Краљевину СХС 1919-1924*, Стубови културе, Београд, 1996.
11. Йованович Мирослав, *Русская эмиграция на Балканах 1920-1940*, Москва, 2005.
12. Какурин Н.Е, Вацетис И.И, *Гражданская война 1918-1921*, Полигон, Санкт Петербург, 2002.
13. Командорова Н.И, *Русская Прага*, Вече, Москва, 2009.
14. Козлитин В.Д, Российская эмиграция в Королевстве сербов, хорватов и словенцев (1919-1923), Славяноведение 4/1992, Москва, стр. 7-20.
15. Косик В.И, *Из истории начала российской эмиграции*, Славяноведение 4/1992, Москва, стр. 3-7.
16. Косик В.И, *Русская Югославия: фрагменты истории 1919-1944*, Славяноведение 4/1992, Москва, стр. 20-33.
17. Косик В.И, *Что мне до вас, мостовые Белграда? : очерки о русской эмиграции в Белграде (1920-1950-е годы)*, Институт славяноведения РАН, Москва, 2007.
18. Koči Ivana, Scenska ekfraza u rediteljskom postupku Jurija Ljvoviča Rakitina na primeru postavke Carevića Alekseja D. S. Mereškovskog, Зборник радова Факултета драмских уметности, бр. 15 (2009), Београд, str. 27-40.
19. Лейкинд О.Л, Махров К.В, Северюхин Д.Я, *Художники Русского Зарубежья 1917-1939*, Нотабене, Санкт Петербург, 1999.
20. Литаврина Марина, *Руссский театральный Париж,* Алетейя, Санкт-Петербург, 2003.
21. *Литература русского зарубежья („первая волна“ эмиграции 1920-1940 годы):*

учебное пособие, Часть I, Изд-во Волгоградского университета, Волгоград, 2004.
22. *Литература русского зарубежья („первая волна“ эмиграции 1920-1940 годы): учебное пособие*, Часть II, Изд-во Волгоградского университета, Волгоград, 2004.
23. Никифоров К.В, *Русский Белград (к вопросу о деятельности русских архитекторов-эмигрантов)*, Славяноведение 4/1992, Москва, стр. 33-45.
24. Раев Марк, *История культуры русской эмиграции 1919-1939*, Прогресс-Академия, Москва, 1994.
25. *Российско-сербские связи в области науки и образования: XIX - первая половина XX в.*, сборник, Нестор-История, Санкт-Петербург, 2009.
26. Рощин Н, *Русские в Югославии. По чужим краям*, Иллюстрированная Россия, Париж, 1932.
27. *Руска емиграција у српској култури XX века: зборник радова*, т. 1-2, Филолошки факултет, Београд, 1994.
28. *Русская литература в эмиграции: сборник статей,* Отдел славянских языков и литератур Питсбургского университета, Питсбург, 1972.
29. *Русская эмиграция в Югославии:сборник статей*,Индрик, Москва, 1996.
30. *Русский Белград*, Московский университет, Москва, 2008.
31. Стевановић М, Живот и дело Александра Белића //Српска академија наука и уметности /Посебна издања, књ. CDXCVIII, Одељење језика и књижевности, књ. 28/ Зборник радова о Александру Белићу, Београд, 1976//
32. Струве Г, *Русская литература в изгнании, опыт исторического обзора зарубежной литературы*, Издательство имени Чехова, Нью-Йорк, 1952.
33. Танин С.Ю, *Русский Белград*, Вече, Москва, 2009.
34. Ћурић Бобан, *Из живота руског Београда*, Филолошки факултет, Београд, 2011.
35. Шевеленко И, *Литературный путь Цветаевой*, Новое литературное обозрение, Выпуск XXXVIII, Москва, 2002.
36. *Энциклопедия русской эмиграции: Русское зарубежье. Золотая книга русской эмиграции. Первая треть XX века*, РОССПЭН, Москва, 1997.

4. циљеви истраживања

Циљеви

Циљ овог истраживања представља осветљавање једног веома плодотворног периода српско-руске културне историје на нашим просторима, 1927-1929. година, са фокусом на 1928. годину као годину одржавања два значајна догађаја руске емиграције код нас – Конгреса руских научника и Конгреса руских новинара и писаца у емиграцији. Иако се о поменутим Конгресима писало, ова тема није довољно проучена, па се оттуда често појављују поједине нејасноће у текстовима о руској емиграцији, па чак и грубее грешке у различитим издањима. Зато је аутор дисертације спреман да истражи и директне и индиректне утицаје Конгреса на догађаје који су следили, на нека важна постигнућа, одлуке и идеје (на пример, било би спроведено истраживање везе између ових скупова и Првог међународног скупа слависта одржаног у Прагу 1929. године). Овај рад имао би за циљ истраживање врсте и структуре односа између институција које су се бавиле организацијом помоћи руским емигрантима, а такође би у фокусу рада биле и кључне личности које су се бавиле овим питањима, а на примеру организације Конгреса руских научника и Конгреса руских новинара и писаца у емиграцији.

Имајући у виду да ће у истраживању бити коришћена потпуно непозната архивска грађа (део те грађе је угледао свелост дана захваљујући раду Иване Којић на

дешифровању рукописа и састављању коментара уз њих), која се чува превасходно у САНУ, али и у московским архивима, ова дисертација већ у најави даје основе да говоримо о великом доприносу у расветљавању појединих питања везаних за руску емиграцију код нас (о њеном књижевном, културном, просветном, научном, друштвеном животу и утицају на нашу средину).

Хипотезе

1. Културно деловање руских емиграната у нашој средини било је најплодоносније позних двадесетих и раних тридесетих година XX века.
2. Утицај руских културних и научних делатника на српску интелигенцију и уметнике био је веома значајан.
3. Конгреси руских научника и руских новинара и писаца имали су велику улогу у помирењу руске културне емиграције.
4. Конгреси су имали значајан утицај на узбуркавање стваралачке енергије у српској и руској средини, а такође и индиректан утицај на одржавање Првог међународног скупа слависта у Прагу 1929. године..
5. Суштаствена улога Александра Белића и његових непосредних сарадника у животу руске емиграције.
6. Однос српске јавности према руским емигрантима, на материјалима новинских чланака из периода 1927-1929. година.
7. Идеје о оснивању руских новина и часописа у Београду нису се остариле због личне нетрпељивости и сујете појединих чланова редакције.

5. очекивани резултати

Резултат рада представљао би проверавање задатих хипотеза, њихово прихватање или оповргавање, проширивање знања и откривање нових чињеница везаних за тему истраживања. Такође, резултат рада било би дешифровање и укључивање непознате архивске грађе у научни рад, као и исцрпна анализа овог архивског, непознатог, али и заборављеног материјала у периодичким издањима. Најзад, резултат рада би била свеобухватна анализа научно-културног деловања руских емиграната у нашој средини у периоду од 1927. до 1929. године, са акцентом на Конгресе одржане 1928. године.

6. план рада

Рад би се састојао од следећих поглавља:

1. Увод;
2. Историјске прилике и друштвено-политички контекст;
3. Живот и дело Александра Белића;
4. Институције и организације везане за руску емиграцију у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца;
5. Организовање Конгреса руских научника и Конгреса руских новинара и писаца у емиграцији;
6. Руски писци и новинари у Београду 1928. године – чињенице, утисци, резултати;
7. Културно-уметничке прилике у Београду и европским емигрантским центрима непосредно након Конгреса одржаних 1928. године;
8. Закључак;

9. Библиографија.

У Уводу рада осветљена би била тема руског грађанског рата, Октобарске револуције и друштвене ситуације у Русији непосредно пред и након емиграције присталица царског режима. У овом делу било би разјашњено кретање руске емиграције након избеглиштва, као и основне црте позиционирања руских емиграната у Европи, са фокусом на Балкан и Краљевину СХС. Затим би аутор дисертацију усмерио пажњу на живот руских избеглица код нас, организацију живота, пре свега имајући у виду руску интелигенцију. У овом делу рада посебно место би заузела личност Александра Белића као кључна у пружању помоћи руским избеглицама и организовању њиховог живота код нас. Ивана Којић би описала његово место и улогу у овом питању и објаснила разлоге за то, представљајући податке из личне и професионалне биографије Александра Белића.

Главни део истраживања Иване Којић био би посвећен веома важном периоду у руско-српским односима XX века – периоду од 1927. до 1929. године. Тај део дисертације бавио би се следећим питањима:

- културна атмосфера и прилике у Краљевини непосредно пре Конгреса одржаних 1928. године;
- настанак идеје о одржавању ових Конгреса европских размера, као и главни токови организације истих;
- руски научници, књижевници и новинари у Београду септембра 1928. године;
- одјеци Конгреса у штампи и утисци самих учесника на основу њихове међусобне преписке и размењених писама са Александром Белићем;
- посредни и непосредни утицаји Конгреса на будућа књижевно-уметничка и научна постигнућа у нашој и европској средини.

У Закључку рада Ивана Којић би сублимирала сазнања о улози Београда у очувању и развоју руске емигрантске књижевно-уметничке и научне традиције, као и о утицају, који су извршили руски културни посленици на српској културној сцени.

На крају рада предвиђена је подробна Библиографија релевантних текстова о теми.

10. методе истраживања

Имајући у виду да ће се истраживачки рад у великој мери заснивати на архивској грађи, најзаступљенији метод у овој дисертацији биће аналитички приступ. Коришћењем различитих извора, библиографског и публицистичког материјала, неизбежно ће бити и конфронтирање појединих података како би се стекао јасан и тачан увид у одређене чињенице. С обзиром да су неке од тих чињеница, везаних за Конгресе одржане у Београду 1928. године, прилично нејасне и у појединим изворима чак и опречне, овај метод рада ће бити веома користан. Како је већ поменуто, у Уводу овог истраживања биће осветљен период Октобарске револуције и избеглиштва, тако да је историјски метод неминован и оправдан. Такође, важно место имаће и биографски метод, јер ће у раду бити представљена и биографија Александра Белића, а чињенице везане за посету руских научника и књижевника Београду биће уско повезане са биографским подацима о тим личностима.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

На основу замисли **мср Иване Којић** да у дисертацији „**Конгрес руских емигрантских новинара и писаца у Београду 1928: узроци и последице**“ проучи неистражену архивску грађу из живота руске емиграције у Београду (преписку с Александром Белићем и различита документа), која се чува у различитим архивима у Београду, стиче се утисак да аутор добро разуме значај и неопходност представљања улоге коју је одиграо у животу руске емиграције Конгрес руских емигрантских новинара и писаца 1928. године.

Како је дисертација мср Иване Којић замишљена као комплетна анализа материјала који су посвећени организацији Конгреса. самом Конгресу и његовом утицају на потоњи живот културне и научне емиграције (архивска грађа и различита периодичка издања која су у свету, а пре свега у Србији забележила овај догађај), она ће нам истовремено пружити увид у друштвени и културни живот у Србији између два рата, те европској културној клими тога доба. Оно што ће чинити посебну вредност дисертације Иване Којић јесте чињеница да ће у процесу рада она дешифровати најмање хиљаду страница преписке Александра Белића са руским писцима и научницима на руском језику, као и различитих докумената и списа, чије објављивање ће бити од прворазредног значаја како за српску, тако и за руску културу.

НАПОМЕНА:

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је **мср Ивана Којић** подобна за израду докторске дисертације под називом „**Конгрес руских емигрантских новинара и писаца у Београду 1928: узроци и последице**“.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације у области руска култура (руска емиграција).

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Корнелија Ичин подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата **мср Иване Којић**

и предложене теме докторске дисертације

„**Конгрес руских емигрантских новинара и писаца у Београду 1928: узроци и последице**“

а да се за ментора именује др Корнелију Ичин, редовног професора Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1. др Корнелија Ичин, редовни професор
Филолошког факултета Универзитета у Београду

2. др Бобан Ћурић, доцент
Филолошког факултета Универзитета у Београду

3. др Драгиња Рамадански, ванредни професор
Филозофског факултета Универзитета у Наду